

گونه‌شناسی تطبیقی نعمات برزخی و اخروی از دیدگاه قرآن و روایات

محمدانصاری دوگاهه^۱، محمد کیخایی^۲

^۱ استاد گروه کلام شیعه، دانشگاه ادیان و مذاهب

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد، دانشگاه ادیان و مذاهب

چکیده

برزخ و آخرت، هم قرارگاه انسان‌هایی است که مسیر قرب الهی و کمال را پیموده، به سعادت نایل می‌گردد؛ نعمات الهی را در یک تقسیم‌بندی می‌توان به عالم برزخ و آخرت دسته‌بندی کرد؛ همچنان که به روحانی و جسمانی تقسیم می‌شود. مراد از نعمات روحانی، آن دسته از نعمت‌هایی است که وجه غالب در اثرگذاری‌اش، روح و جان آدمی است؛ هرچند تاثیراتی هم برجسم داشته باشد. و مراد از نعمات جسمانی، آن دسته از نعمت‌هایی است که وجه غالب اثرگذاری‌اش، جسم و تن آدمی است هرچند تاثیراتی بر روح و جان آدمی داشته باشد. این پژوهش، عهده دار گونه‌شناسی تطبیقی نعمات روحانی و جسمانی در برزخ و آخرت، آن هم از دیدگاه قرآن و روایات است. از نتایج پژوهش حاضر این است که سطح نعمت در عالم برزخ نسبت به آخرت از شدت کم تری برخوردار است و مشمولان نعمات الهی در یک دسته بندی منظم قرارمی‌گیرند. این مقاله به روش توصیفی و تحلیلی محتوای آیات قرآن کریم و روایات اهل بیت (ع) نگاشته شده است.

واژه‌های کلیدی: نعمت، برزخ، آخرت، روایات.

مقدمه

خداآوند حکیم آدمی را برای بندگی خویش آفریده است و به او توان انتخاب و اختیار بخشیده است، کسانی که از روی اختیار راه بندگی در پیش گیرند به کمال و قرب الهی می‌رسند و وعده و نعمتهای الهی برایشان محقق می‌شود و در عالم بزرخ و آخرت رحمت الهی سراسر وجود آنان را فرامی‌گیرد. (قیامت: ۲۲ - ۲۳؛ بینه: ۸) بهشت بهترین کانون رحمت الهی است (زمرا: ۷۳)، که آن را پرهیز کاران (مریم: ۶۳) صالحان (بقره: ۲۵) شهدا (توبه: ۱۱) صابران (انسان: ۱۲) نیکوکاران (مائده: ۸۵) و تمامی خوبانی که در مسیر الهی حرکت کردند آماده نموده‌اند.

از مهم‌ترین مسائلی که ذهن نگارنده را به این عنوان پژوهش سوق داد، شناخت دقیق چنین محل امن و پر از آرامش و سلامتی است که اگر همراه با باور و یقین باشد، انسان را به تفکر، تأمل، بازبینی اعمال، صالح‌سازی رفتار، دوری گزینی از گناهان و شتاب در خوبی‌ها و می‌دارد. نگارنده در پی رسیدن به پاسخ سوالات مهمی است، همچون: ۱- معیار سنجی تفاوت‌ها و شباهت‌ها در نعمت‌های بزرخ و آخرت چیست؟ ۲- گونه‌های نعمت در بزرخ و آخرت چیست؟ ۳- تمایز چرایی و چگونگی نعمت‌های بزرخ و آخرت چیست؟ باید خاطر نشان کرد درباره مسئله‌ی بهشت و نعمات، پژوهش فراوان شده است و آیات زیادی وجود دارد. کتب روایی، کلامی، تفسیری و حتی پایان نامه‌ها و مقاله‌های بی‌شماری آکنده از این مباحث است. پژوهش‌های انجام گرفته - چه به صورت مستقل، چه به صورت ضمن موضوعی - هر کدام، موضوعات را جداگانه بررسی نموده‌اند و به تطبیق و گونه‌شناسی نعمت‌ها در دو عالم نپرداخته‌اند.

با جستجویی که نگارنده در پژوهش‌ها نموده است موردی در این باب (موضوع مقاله پیش رو) یافت نکرد. پژوهش‌هایی که شباهتی نزدیک به عنوان این پژوهش داشته به شرح ذیل هستند:

۱- مرادی، مجید (گونه‌شناسی تطبیقی عذاب‌های بزرخی و اخروی از نگاه روایات تفسیری)، قم نشریه حدیث و اندیشه، زمستان ۱۳۹۴ که عذاب‌های دوعالم مورد بررسی قرار گرفته و مشمولین عذاب‌های الهی مورد تطبیق و بررسی قرار گرفته‌اند ایشان در بخش‌های بیان شده به عذاب‌های بزرخی و وضعیت معدین در دو عالم می‌پردازند و سخنی از بهشت و بیان مقایسه نعمات در آن صورت نگرفته است.

این مقاله درسه بخش تدوین گردیده است. در بخش اول به کلیات و ادبیات تحقیق می‌پردازد. در بخش دوم به گونه‌شناسی نعمت در دو فصل عالم بزرخ و آخرت اشاره می‌شود.^۱ و بررسی تطبیقی‌ای (مقایسه‌ای) (خواهد شد که نوع کیفیت و کمیت نعمت مومنان در بزرخ و آخرت را نشان خواهد داد، و در بخش پایانی نتیجه گیری صورت می‌گیرد. و در ترجمه آیات از ترجمه‌ی آقای مکارم استفاده شده در انتهای باید مذکور شد که در این مقاله هیچ‌گونه بررسی سندی صورت نگرفته است.

پیش درآمد

در این بخش به کلید واژه‌ها پرداخته می‌شود و ماهیت و علت نعمات در دو عنوان چرایی و چگونگی مورد بررسی قرار می‌گیرد و در بخش‌های دیگر به توضیح آن‌ها پرداخته خواهد شد.

درآمد

^۱. در ترجمه‌ی آیات از ترجمه‌ی آقای مکارم شیرازی (حفظه الله) استفاده شده زیرا به نظر نگارنده به لحاظ مرجعیت دینی ایشان، علمی‌تر به نظر آمده است.

ابهام و اجمال از جمله آفات تحقیق و سرچشمه‌های نزاع در میان محققان است. وقتی نویسنده، خواننده، گوینده و شنوونده اتفاق نظر بر محدوده معنای لفظ و مرزهای آن نداشته باشند، معنای به درستی منتقل نمی‌شوند و هر کدام، معنایی را در ذهن‌شان می‌پرورانند که طبیعتاً به برداشتی متفاوت منجر خواهد شد. جوینده حقیقت، باید همه‌ی واژه‌های مورد نظرش را به روشنی بفهمد و آن را تعریف کند، و همان معنا را به روشنی در ظرف مناسب خویش قرار دهد تا آن معنا، به همان صورتی که در ذهن اوست، از سوی خواننده و شنوونده نیز فهم شود و به آن مقصود نهایی دست یابد. از این رو در طلیعه پژوهش به بررسی مفاهیم کلیدی پرداخته می‌شود.

سعی بر این است در این بخش پس از مفهوم شناسی، به سطح کیفی نعمات در دو عالم با تکیه بر قرآن و روایات، با نگاهی مقایسه‌ای پرداخته شود.

نعمت

لغت و اصطلاح:

واژه نعمت با کسر حرف اول از ریشه «ن، ع، م» به معنای "احسان، نیکی، بهره و خوشی، مال، روزی" (ابن فارس، ۱۳۶۶-۱۳۷۱)؛ و برکت (ابن منظور، ۱۳۷۴-۱۳۷۵) می‌باشد و از نظر اصطلاحی به معنی "آنچه خدا به انسان داده است" (قرشی بنایی، ۱۳۷۱ش: ۸۴/۷) می‌باشد.

کاربرد قرآنی:

این واژه در قرآن با تمام مشتقاش ۸۹ بار ذکر گردیده است

برزخ

لغت و اصطلاح:

لغت شناسان واژه برزخ را از ریشه «ب، ر، ز» که خاء آن زائد بوده و به معنای "فاصله بین دو چیز" ترجمه نموده‌اند. (فراهیدی، بیتا: ۳۳۸/۴) این واژه در اصطلاح قرآن به معنای عالم پس از مرگ و حد فاصل بین دنیا و آخرت است (قرشی بنایی، ۱۳۷۱ش: ۱۸۱/۱).

کاربرد قرآنی:

این واژه ۳ بار در قرآن آمده است. در دو آیه به معنای فاصله بین دو چیز (فرقان: ۱۶-الرحمن: ۲۰) و در یک آیه به صورت مستقیم اشاره به عالمی ما بین دنیا و آخرت (المؤمنون: ۱۰۰) شده است.

آخرت

لغت و اصطلاح:

واژه آخرت، از ریشه «أ، خ، ر» بر وزن فاعل به کسر خاء که مونث آن "فاعلة" (آخرة) به معنای پایان، پسین و دیگر (فراهیدی، بیتا: ۳۰۲/۱) ترجمه شده است. آخرت در اصطلاح دو کاربرد دارد: یکی عالم پس از دنیا که عالم برزخ و قیامت را شامل می‌شود، عبارت از جهانی است که انسان‌ها پس از مردن به آن وارد می‌شوند و دیگری به معنای قیامت است. پیامبر عظیم الشان (ص) درباره این که چرا جهان پس از دنیا، آخرت نامیده شده فرموده‌اند: «چون بعد از دنیا و متاخر از آن است» (مجلسی، ۱۴۰۳: ۳۵۶/۵).

کاربرد قرآنی:

این واژه در قرآن با مشتقاش ۲۵۰ مورد می‌باشد. در اکثر موارد به معنای جهان آخرت (البقره: ۴-آل عمران: ۱۷۶-الانعام: ۹۲--الاعراف: ۱۴۷) ترجمه گردیده است. و در معنای دیگر به معنای دیگری (النساء: ۹۱-یوسف: ۴۱-الحجر: ۹۶) و پایان (یونس: ۱۰) می‌باشد. که این واژه، گاه در قرآن به تنها یا آمده یا به همراه واژه «دار» (خانه) آمده است (البقره: ۶۹-الاعراف: ۶۹-یوسف: ۱۰۹-القصص: ۱۷۷-الاحزاب: ۲۹).

تفسیر

لغت و اصطلاح:

واژه تفسیر، از ریشه «ف، س، ر»، از باب تعییل به معنای بیان و توضیح (فراهیدی، بیتا: ۲۴۷/۷)، پیدا و آشکار ساختن امر پوشیده (ابن منظور، ۱۳۷۴-۱۳۷۵: ۴-۱۱۲/۱۳۷۵: ۴) می‌باشد. برخی بر این باورند که «تفسیر» و «فسر» جدا شده از «سفر» و مقلوب شده‌ی آن است (بحرانی، ۱۳۷۴ش: ۲/۱۴۷). و در اصطلاح علمی است که موضوع آن بیان معنای آیه‌های قرآن، پرده برداری از اهداف و مقاصد آیات قرآن (طباطبائی، ۱۴۱۷ق: ۱/۲) و گشایش الفاظ مشکل (طبرسی، ۱۳۷۲: مقدمه) آن است.

کاربرد قرآنی:

این واژه تنها ۱ بار در قرآن ذکر گردیده است و به معنای بیان (فرقان: ۳۳) ترجمه گردیده است.

روایت

لغت و اصطلاح:

واژه روایت، از ریشه «ر، و، ی» به معنای نقل کردن (فراهیدی، بیتا: ۳۱۳/۸) که مشتقات آن به معنای سیراب شدن از آب (فراهیدی، بیتا: ۳۱۲/۸)، حمل (ابن فارس، ۱۳۶۶-۱۳۷۱: ۴۵۴/۲)، درشت و محکم (فراهیدی، بیتا: ۳۱۳/۸)، آب فراوان و گوارا (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۳۷۵/۱)، زیبایی (فراهیدی، بیتا: ۳۱۲/۸) و دیدار (راغب اصفهانی، ۱۴۱۲ق: ۳۷۵/۱) ترجمه شده است. در اصطلاح به معنای خبری است که به نقل معصوم ختم می‌شود. از جمله واژگان همسو با روایت عبارت است از: «حدیث، اثر، خبر، سنت» (نصیری، بیتا: ۱/۲۳-۲۵).

چرایی نعمت

این حقیقت را پذیریم که زندگی انسان، پس از مرگ شروع می‌شود و با برپایی قیامت کبری زندگی ابدی او آغاز می‌گردد؛ از همین روی تمامی انبیای الهی در رأس تعالیم خویش، توصیه به حیات اخروی را مد نظر قرار داده و از انسان‌ها خواسته‌اند تا تمام هم و غم خود را صرف ساختن زندگی بهتر در سرای دیگر کنند. در همین راستا قرآن کریم در آیات متعدد از علل و عوامل عذاب آدمی سخن به میان آورده تا با پرهیز از آن چه موجبات شقاوت اخروی را فراهم می‌آورد، سعادت جاوید را برای ما رقم بزند. با رجوع به آیات قرآن کریم در می‌یابیم که برخی از مهم‌ترین علل بهشتی شدن افراد به اختصار، به شرح زیر می‌باشند: در ذیل این تقسیم‌بندی نمونه‌هایی از علل بهشتی شدن افراد را همراه با نوع آن‌ها خواهیم آورد تا اثبات کنیم که نعمت‌ها به نوع عمل شخص در دنیا بستگی دارند. عوامل عذاب بسیار بوده و شرح آن نیز بایسته؛ ولی برای پرهیز از زیاده نویسی و خروج از موضوع، تنها به فهرستی از آن‌ها بسنده می‌کنیم.

عوامل فردی

مجموعه‌ای از عوامل که در اعتقادات فردی شخص اثر گذار خواهد بود و او در مسیر الهی قرار می‌دهد و شایستگی برخورداری از نعمات را پیدا می‌کند، عبارتند از: استقامت کنندگان در راه خدا (احقاف: ۱۳)؛ شهادت در راه خدا (توبه: ۱۱)؛ صبر (زمزم: ۱۰)

عوامل اجتماعی

مجموعه‌ای از عوامل که اثر مستقیم و یا غیر مستقیم در زندگی اجتماعی افراد دارد که نتایج خوشایندی را به همراه خواهد داشت. و از جمله‌ی آن‌ها: تولی و تبری (مجادله: ۲۲)، وفای به عهد (مومنون: ۴۳)، امر به معروف و نهی از منکر (حج: ۴۱) و بر Sherman Den همه‌ی مصادیق خارج از حوصله این مقاله است.

چگونگی نعمت

مادامی که بنده، خود را در محضر الهی ببیند و عیوب نفس خود را بداند و در پی اصلاح خویش باشد این چنین کسی، قطعاً رستگار است و بهشت از آن اوست. همان‌سان که معاد، روحانی و جسمانی است. (مجلسی، ۱۴۰۳ق: ۱۳/۵) (گیلانی، ۱۳۷۷ش: ۱/۵۵) و پاداش او نیز روحانی و جسمانی است. نعمات بهشتیان را به استناد آیات قرآن می‌توان به دو گونه تقسیم نمود: ۱- نعمات روحانی ۲- نعمات جسمانی.

با دسته بندی آیات به دو فصل برزخی و اخروی به بیان شرایط عذاب در دو عالم پرداخته می‌شود که کیفر و پاداش هر کدام به تبع آن است - با توجه به آنچه در بخش اول بیان شد که معاد هم روحانی و هم جسمانی است - و در نوع نعمت‌های آنان شbahat‌ها و تفاوت‌های بسیاری است که در ادامه به آن خواهیم پرداخت.

عالی برزخ

عالی «برزخ» اولین صحنه از عوالم کشف و شهود حقایق است و همه‌ی صفات وجودی روح در آن ظهور خواهند کرد و اسرار اعمال در عالم برزخ آشکار می‌گردد، از نظر این که روح و روان بشر هر لحظه در عالم برزخ ظهور و نمود خواهد داشت و حقایق در برآورش آشکار خواهد گشت، در چنین شرایطی است که فکر به گذشته و اعمالی که انجام داده او را آزار می‌دهد. و از این رو خواستار بازگشت به عالم دنیا می‌گردد، اما هیهات، که دیگر بازگشته نخواهد بود، چون عرصه‌ی آزمون به پایان رسیده است و هرچه انجام داده در پرونده تحصیلی اش به ثبت رسیده است. عالم برزخ همان «عالی قبر» یا «عالی مثال» (فیض کاشانی، ۱۴۰۶ق: ۶۲۸/۳) است و مردم در آن عالم - که بعد از مرگ است - تا قیامت زندگی می‌کنند. پیرو این معنا امام صادق (ع) فرمودند: برزخ همان مدت زمان مرگ انسان در قبر تا روز قیامت است (کلینی، ۱۴۲۹ق: ۵۹۸/۵) در این فصل پس از ارائه فهرستی از نمونه‌های عذاب روحانی و جسمانی در برزخ، به شرح یکایک آن‌ها پرداخته می‌شود.

عالی آخرت

دوره عالم برزخ که به پایان می‌رسد و نظام آن در آستانه‌ی عالم قیامت قرار می‌گیرد به اذن ساحت کبریائی روح از جذبه تدبیر ذرات خاک، بدن عنصری خود را در اثر رابطه ذاتی که داشته‌اند جذب خواهد نمود و همه‌ی اجزاء و ذرات خاک به صورت عضو سابق در خواهد آمد. عالم قیامت محصول نظام همه عوالم و بر اساس حیات و نظام ابد و مستقر غیر قابل زوال استوار خواهد بود هم چنان که آیه‌ی کریمه (وَإِنَّ الدَّارَ الْآخِرَةَ لَهُيَ الْحَيَاةُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ) (العنکبوت: ۶۴) ناظر به این حقیقت است خداوند متعال دنیا را خانه اعمال و آخرت را خانه ثواب و عقاب قرار داده است تا آنان را که بد کرده‌اند طبق اعمال‌شان جزا دهد و آنان را که نیکی کرده‌اند به نیکی جزا دهد و اما ثمره‌ی اعمال آنان که عمر خود را در گناه گذرانند نصیبی جز آتش قهر الهی خواهد بود. در این فصل از مقاله، به گوشه‌ای از نمونه عذاب‌های اخروی اشاره می‌شود.

فصل اول: کاربردهای قرآنی

می‌توان گفت آیات الهی به طور مستقیم یا غیر مستقیم بیانگر نوع رفتار با مومن در دو عالم می‌باشند در این آیات واژگانی هستند که به طور صریح بیانگر برزخی بودن یا اخروی بودن آیه را دارند و بعضی از آن‌ها باید از بطن روایات استخراج گردد که ائمه اطهار(ع) به بیان آن‌ها پرداخته‌اند. در این فصل از پژوهش آیات نعمت را در یک دسته‌بندی منظم و دور از هرگونه استطراد بیان نمودیم و با تجمیع آیات و کاربردهای قرآنی آن، عنوانی جدیدی را مطرح نمودیم تا فصل آتی به بیان آن‌ها بپردازیم.

ردیف	عنوان نعمت	کاربرد قرآنی برای نعمت برزخی	کاربرد قرآنی برای نعمت آخرتی
۱	جایگاه و منزلت مومن	(فَرَوْحٌ وَ رَيْحَانٌ) (واقعه: ۸۸ - ۸۹)	(وَجَنَّةُ نَعِيمٍ) (واقعه: ۸۸ - ۸۹)
۲	برخورد فرشتگان	(تَسْوَقَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ؛ غَلَيْكُمْ)(نحل: ۳۲)	(قَالَ لَهُمْ خَرَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ؛ (فَأَذْخُلُوهَا حَالِدِينَ)(زمیر: ۷۳)
۳	ثمره مجاهدت در راه خدا	(وَلَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءً؛ (عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ)(آل عمران: ۱۶۹)	(وَأُوذُوا فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُوا وَقُتِلُوا؛ (وَلَا ذَلِكُلَّهُمْ جَنَاحٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الآنْهَارُ)(آل عمران: ۱۹۵)

فصل دوم: تطبیق آیات و روایات عذاب‌های برزخی و اخروی

با توجه به آیات الهی و روایات معصومین(ع) می‌توان به این مهم رسید که واقعاً نوع نعمت‌های مومنین چگونه خواهد بود از ابتدای ورود تا خلود در بهشت چه مسیری طی می‌شود و مشمولین نعمات چه رفتارهایی داشته‌اند که با آنان این‌گونه رفتار کریمانه دارندمی‌شود. در این فصل ضمن بیان مقایسه‌ای به دسته‌بندی افراد از حیث عذاب با توجه به آیات و روایات نائل خواهیم آمد.

جایگاه و منزلت برزخی

شرح عنوان:

هنگامی که مومنین در آستانه مرگ قرار می‌گیرند قرآن مجسم می‌سازد که چگونه بعضی در نهایت آرامش، راحتی و شادی چشم از جهان می‌پوشند و به عالم بزرخ وارد می‌شوند و جایگاه و منزلتی ارجمند نزد پروردگار خویش دارند.

آیه شریفه:

(فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ) * (فَرَوْحٌ وَ رَيْحَانٌ) (واقعه: ۸۸ - ۸۹) پس اگر او از مقربان باشد، در روح و ریحان است!

بررسی و توضیح:

امام صادق (ع) فرمودند: روح و ریحان در عالم قبر (عالی بزرخ) به مقرین می‌رسد (قمی، ۱۴۰۴ق: ۳۵۰/۲)، ایشان فرمودند: هنگام مرگ مؤمن را هفتاد هزار فرشته تا قبر مشایعت می‌کنند پس چون او را داخل قبر گذارند نکیر و منکر از او سوال کنند که خدای تو کیست و دین تو چیست و پیغمبر و امام تو کیست پس بگوید الله رب من است و محمد پیغمبر من است و علی (ع) امام من است، سپس قبرش را وسیع گردانند و برای او طعام آماده و او را داخل در بهشت می‌نمایند (ابن بابویه، ۱۳۷۶ش: ۲۹۰/۱).

در جایی دیگر این بزرگوار فرمودند: به خدا سوگند! از شما پذیرفته می‌شود؛ به خدا سوگند! برای شما آمرزیده می‌گردد. به راستی که بین شما و بین غبطه خوردن و دیدن شادی و روشنایی چشم، فاصله‌ای نیست مگر اینکه جان به اینجا برسد- و اشاره به حلقوم خود نمود- سپس فرمود: به راستی اگر آن لحظه فرا رسد و (بنده خدا) در حالت احضار (جان سپردن) قرار گیرد، رسول خدا، اهل بیت با (امام) (ع)، جبرئیل و عزrael نزدش حضور یابند، جبرئیل نزدیک وی آید و به رسول خدا گوید: این شخص، شما اهل بیت رسالت و ما را دوست می‌داشت، شما هم او را دوست بدارید، رسول خدا فرماید: ای جبرئیل! به راستی این شخص خدا و رسولش و آل او (ع) را دوست می‌داشت، پس او را دوست دار و با او مدارا کن. جبرئیل به فرشته مرگ گوید: به راستی این شخص خدا و رسولش و آل او را دوست می‌داشت، او را دوست دار و با او مدارا کن. سپس فرشته مرگ نزد او آید و گوید: ای بنده خدا! برات آزادی گردن (حیات و زندگی) خود را دریافت کرده‌ای، امان نامه بیزاری خود را گرفته‌ای، در زندگی دنیا به عصمت کبری چنگ زدی و تمسک جستی. فرمود: سپس خداوند عز و جل (روح) او را بالا می‌برد و می‌گوید: بلی، بعد از آن گوید: آن (عصمت کبری) چیست؟ پاسخ دهد که (پذیرش) ولايت علی بن ابی طالب (ع) است.

پس خواهد گفت: درست گفتی، آن‌چه را که از آن می‌ترسیدی، خداوند تو را از آن در امان خواهد داشت و آن‌چه را که امید آن داشتی به آن رسیده‌ای، تو را بشارت باد بر گذشتگان با صلاحیت، رفقایی همچون رسول خدا، علی، فاطمه، و امامان (ع) از فرزندان ایشان. بعد از آن (روح از بدنش) به آرامی خارج گشته؛ و کفن و حنوط او از بهشت که همچون مشک خوشبوی لذت‌بخش است، آورده می‌شود و او را با این کفن تکفین کنند و از این حنوط، خوشبویش کنند. سپس حله‌ای زرد رنگ از حله‌های بهشتی بر او بپوشانند.

و چون او را در قبر گذارند، خداوند دری از درهای بهشت برایش بگشاید؛ و روح و ریحان بهشتی بر او وارد شود، سپس قبرش از جلو، راست و چپ به مقدار فاصله یک شهر توسعه و گسترش یابد؛ و به او گفته شود: همانند عروس در رختخواب خود بیارام، تو را بر روح و ریحان، نعمت‌های بهشتی و پروردگاری غیر غضبناک بشارت باد. سپس در بهشت رضوان به زیارت و دیدار آل محمد علیهم السلام می‌رود و از خوردنی‌های ایشان میل می‌کند و از نوشیدنی هایشان می‌آشامد؛ و با آنها هم سخن و هم مجلس خواهد بود (کوفی اهوازی، ۸۲/۱: ۱۴۰۲). در ادامه می‌توان نقلی عملی را در کلامی بیان نمود که مرحوم آیت الله حاج شیخ مرتضی آشتیانی متوفی ۱۳۶۵ ق فرمودند بعد از شهادت مرحوم آیت الله حاج سید محسن صدر العلماء تهرانی ره او را در خواب دیدم که از حرم حضرت رضا (ع) بیرون آمده و بطرف قبرش در دارالسیاده می‌رود پس او را گرفتم با توجه به اینکه او مرده است و گفتم از وضع و حال خودت بگو اول استنکاف کرد و گفت: شیخ مرتضی مرا رها کن بروم گفتم بصاحب این قبر (و اشاره بقبر حضرت رضا علیه السلام کردم) تا نگویی تو را رها نکنم، پس تبسیمی کرد و گفت: فی روح و ریحان و جنه و نعیم و رضوان، گفتم مرا چگونه می‌بینی گفت تو هم همین طور و هر کس که متمسک بصاحب این قبر شریف باشد در روح و ریحان خواهد بود، گفتم بگو با این مقام آرزوی دیگری داری؟ گفت: آری، گفتم: چیست؟ گفت: خدا مرا بدنی بر گرداند تا قضاء حاجت مؤمنین نمایم زیرا در آن عالم هیچ عملی باندازه قضاء حوائج مردم (مورد توجه نیست. مخفی نماند که مرحوم صدر العلماء مذکور در اوائل مشروطه در تهران شهید و جنازه‌اش حمل بمشهد و در جوار حضرت ثامن الحجج (ع) مدفون گردید (طبرسی، ۱۳۶۰ش: ۲۴/۱۹۰).

تفسرین نیز در موید روح و ریحان قائل بر این هستند که ریحان به معنای همان گیاه خوشبو است، اما بهشتی آن، که در هنگام مرگ آن را برای مقربین می‌آورند همین که آن را بوبید از دنیا می‌رود(طوسی،بیتا:۵۱۴/۹).

جمع بندی:

با توجه به آیات و روایات میتوان گفت که جایگاه منزلتی که خوبان درگاه حضرت حق دارند همان روح و ریحانی است که در بزرخ برآنان عرضه می‌شود و همانطور که مفسرین نیز برآن قائل اند ابتدای منزلت آنان با نحوه قبض روح آنان که استشمام گلی خوشبو که از آن با ریحان تعبیر نمودند آغاز می‌شود.

جایگاه و منزلت اخروی:

شرح عنوان:

baghehā behšt tñhā kānūn nūm̄t ast br ḫlāf baghehā dñyā ke gāh wṣīlē zndḡi w z̄hmt ast, h̄māngōnē ke ḥāl mqr̄bān dr ḥ̄rxt ba ḥālšān dr dñyā m̄tqāwt ast, z̄yra m̄qm̄ w lāyshān dr āin dñyā tōm̄ ba m̄s̄w̄līt̄hāyi ast dr ḥālī ke dr s̄rāy dīḡr tñhā māyeh nūm̄t ast. b̄dīyehi ast w m̄ntz̄or az "qrb" dr ayn̄ja "qrb m̄qm̄" ast n̄e "qrb m̄kānī" چرا ke ḥdāw̄nd m̄kān ndārd w az m̄a b̄h m̄z̄dīk̄tr ast

آیه شریفه:

(فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقْرَبِينَ) * (وَجَنَّةُ نَعِيمٍ) (واقعه: ۸۸- ۸۹) پس اگر او از مقربان باشد، در بهشت پر نعمت است

بررسی و توضیح:

امام صادق (ع) فرمودند: بهشت پر نعمت در عالم آخرت به مقربین می‌رسد(قمی، ۱۴۰۴ق: ۳۵۰/۲)، آن‌ها علی (ع) و پیروان او هستند که پیشگامان به سوی بهشت و مقربان درگاه خدایند به خاطر احترامی که خدا برای آنها قائل شده است(طوسی، ۱۴۱۴ق: ۷۲/۱) این عباس گوید: از رسول خدا ۲ پرسیدم معنی آیه شریفه (وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقْرَبُونَ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ) چیست فرمود: جبرئیل به من گفت آنها علی(ع) و شیعیان او می‌باشند که به طرف بهشت می‌روند و مشمول عنایت خداوند می‌گردند مفسرین درباره ایه فوق می‌گویند: (أُولَئِكَ الْمُقْرَبُونَ) یعنی سابقین به طاعات ایشان نزدیکترند بر حمّت خدا در بالاترین مراتب و بسیاری ثواب الهی در بزرگترین کرامات‌ها، سپس خبر داد خدای تعالی که مکان آن‌ها کجاست، پس فرمود: (فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ) در بهشت‌های نعمت برای آن که خیال نکند خیال کننده‌ای که تقریب و تقریب ایشان را برای دیگری بیرون می‌کند، پس اعلام کرد خدای سبحان که ایشان مقرب هستند از کرامت خدا در بهشت، برای آن که بهشت درجات و منازلی دارد که بعضی از آن ارفع و بالاتر از بعضی دیگر است(طوسی، ۱۴۱۴ق: ۴۹۰/۱).

در آیات متعددی درباره (وَجَنَّةُ نَعِيمٍ) سخن به میان آمده که می‌فرماید: (الا ای بندگان خدا) به سوی آمرزشی از پروردگارتان و بهشتی که فراخنایش به قدر پهنه آسمان و زمین است بستایید که برای اهل ایمان به خدا و پیمبرانش آماده شده، این بخشش الهی است که به هر کس خواهد ارزانیش دارد و خداوند دارای بخشش و بخشایش بیکران است(حدید: ۲۱). و درباره نعمت‌های فراوان آن سخن نیز همین طور آورده است که آن‌ها [مقربان] بر تخت‌هایی که صف‌کشیده و به هم پیوسته است قرار دارند، در حالی که بر آن تکیه زده و رو به روی یکدیگرندانوچوانانی جاودان (در شکوه و طراوت) پیوسته گردآورده آنان

می‌گردد، با قدحها و کوزه‌ها و جامهایی از نهرهای جاری بهشتی (و شراب طهور)! ما شرابی که از آن درد سر نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند! و میوه‌هایی از هر نوع که انتخاب کنند، و گوشت پرنده از هر نوع که مایل باشند! و همسرانی از حور العین دارند، همچون مروارید در صدف پنهان! اینها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند! در آن (باغهای بهشتی) نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه آلود؛ تنها چیزی که می‌شنوند «سلام» است «سلام» (الواقعه: ۱۶-۲۶)

جمع بندی:

طبق آیات و روایات موید یقیناً آن چنان بهشت گسترده با آن موهب عظیمش چیزی نیست که انسان با این اعمال ناچیز به آن برسد، و این تنها فضل و رحمت و لطف الهی است و اشاره به کستردنگی موهب نعمت‌ها دارد و از جمله امتیازات بهشت پر نعمت، جایگاه منزلت بلند آن است.

مشمولین :

۱- آل محمد (ع)(قمی، ۱۴۰۴ ق: ۴۱۲/۲)؛ ۲- شیعیان ائمه معصومین(ع)(ابن ابی زینب، ۱۳۹۷ق: ۱/۹۰-۳) - هابیل پسر آدم (ع) (که بدست برادر جانشین قابل)، کشته شد(مجلسی، ۱۴۰۳ ق: ۱۵۶/۶۶). ۴- سابق در امت موسی (ع) و آن مؤمن آل فرعون (حزقیل) بود(مجلسی، ۱۴۰۳ ق: ۱۵۶/۶۶). ۵- سابق در امت عیسی (ع) او حبیب نجّار بود. (مجلسی، ۱۴۰۳ ق: ۱۵۶/۶۶) ۶- سابق در امت محمد کاظم علی بن ابی طالب (ع).(مجلسی، ۱۴۰۳ ق: ۱۵۶/۶۶)

اشتراکات و افتراقات:

۱- در هر دو جایگاه منزلت و شأن بالا همراه شخص است. ۲- به استناد آیات و روایات سطح کیفیت و برخورداری از تمام موهب در آخرت نسبت به بزرخ بهتر و بالاتر است. (طبق مستند روایی و اکتفا نمودن به (فَرَوْحٌ وَ رَيْحَانٌ) در بزرخ که در آخرت لفظ (وَجْهَةُ نَعِيمٍ) گستردنگی را نشان می‌دهد که موید آن آیات ابتدایی سوره واقعه می‌باشد.

برخورد فرشتگان با مومنین(بزرخ)

شرح عنوان:

لحظه مرگ برای انسان لحظه بسیار مهم و حیاتی است. هر فردی با توجه به ایمان و عملکردش در دنیا به صورت متفاوتی مرگ را در ک خواهد کرد. مرگ برای مومن خیلی راحت و آسان است، او هنگام مرگ مورد استقبال ملائکه قرار خواهد گرفت تا او را بهشت ابدی بشارت دهند. رسول خدا فرموده است «خروج مومن از دنیا مثل خروج کودک از شکم مادر است که از غم و تاریکی به راحتی

آیه شریقه:

(الَّذِينَ تَتَوَفَّاهُمُ الْمَلَائِكَةُ طَيِّبِينَ يَقُولُونَ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ اذْخُلُوا الْجَنَّةَ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ) (نحل: ۳۲)

همان‌ها که فرشتگان (مرگ) روح‌شان را می‌گیرند در حالی که پاک و پاکیزه‌اند؛ به آنها می‌گویند: «سلام بر شما وارد بهشت شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید»

بررسی و توضیح:

امام باقر (ع) فرمود دنیا برای پرهیزکاران چه خوب خانه‌ای است ولی این‌ها همه در صورتی است که با صفت نقوی ملازم باشند تا وقتی که ملائکه رحمت از اعوان ملک الموت برای قبض روح آن‌ها حاضر شوند ارواح آنها را پاک و پاکیزه از لوث معاصی قرار می‌دهند و به آنان بشارت بهشت داده می‌شود و گفته می‌شود به سلامتی از هر بدی به سوی بهشتی که دسترنج خودتان است وارد شود.

بحرانی روایتی از امام صادقین^ع این می‌دارد که روایی نیکویی که مومن در دنیا می‌بیند، ودر آخرت تحقق می‌یابد که خداوند نعمت‌هایی از بهشت برای او آماده نموده است که هنگام مرگ به او می‌گویند: سلام بر شما! وارد بهشت شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید(بحرانی، ۱۳۷۴ش: ۳/۴۲) در ادامه مولای متقيان می‌فرماید: وقتی که بنده ای در حال مرگ قرار می‌گیرد بر سرشن ملاتکه قرار گرفته که در دست هریک کاسه‌ای از آب کوثر و کاسه‌ای از شراب است که به روح او می‌نوشانند تا اینکه مستی ورنج او را از بین می‌برند و او را به بشارت بزرگ مژده دهنده و می‌گویند جایگاه تو بر خداوند عزیز پاک و مبارک باشد و حکیم و حبیب و نزدیک وارد شوی در روایت دیگری از امام صادق (ع) آمده که آن حضرت فرمود: هنگامی که بین مؤمن و بین قدرت برگفتن حاصل شود، یعنی نتواند سخن بگوید (یعنی در آستانه مرگ) پیامبر خدا آو کسانی که خدا بخواهد کنار او می‌آیند. رسول خدا آسمت راست شخص و دیگران به جانب چپ او می‌نشینند رسول خدا آشروع به سخن می‌کند و می‌فرماید: آنچه امیدوارش بودی اکنون روپروری توست (دیدار پیامبر و ائمه) و اما آن چه از آن می‌ترسیدی (کیفر) از آن اینستی، سپس دری از بهشت برایش گشوده می‌شود و رسول خدا آمی فرماید: این منزل تو در بهشت است اگر خواستی تو را به دنیا باز می‌گردانیم که در آجا طلا و نقره است محضر در این هنگام می‌گوید: مرا نیازی به دنیا نیست همچنین امام صادق(ع) در پاسخ به این سؤال که آیا شخص مؤمن در قبض روح مورد اکراه و اجبار قرار می‌گیرد، فرمود: «به خدا قسم نه؛ زیرا وقتی که ملک الموت نزد او می‌آید، دچار جزع و بی‌قراری می‌شود. در این حالت ملک الموت به او می‌گوید: جزع مکن. به خدا قسم من از پدر مهربان نسبت به تو دل‌سوزتر هستم. چشمانش را باز کن و نگاه کن. وقتی او چشمانش را باز می‌کند، پیامبر اسلام^ع و حضرت علی(ع) و امام حسن(ع) و امام حسین(ع) و دیگر امامان و حضرت زهرا^ع برای او متمثّل می‌شوند و او با دیدن این بزرگواران، خوشحال می‌شود (فرات کوفی، ۱۴۱۰ق: ۵۵۴)

جمع بندی:

حقیقت مرگ، این است که انسان از عالمی به عالم دیگر منتقل می‌شود. این انتقال برای مومن مبارک و شادی‌بخش است و کلمه **تَسْوِقَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ** خود صادق بر برزخی بودن آیه دارد و همه اتفاقاتی که برای او می‌افتد، همه شیرین و لذت‌بخش خواهد بود. ملاقات با فرشته مرگ (عزراشیل)، پیامبر اکرم^ع، امیرالمؤمنین^ع و دیگر معصومان و فرشتگان، برای او سرشار از لذت است؛ زیرا آنها او را به رحمت و نعمت دائمی الهی بشارت داده و نسبت به او بسیار مهربانند. هر چند که ممکن است مومن با مرگی دردنک از دنیا برود، ولی این نوع مرگ، موجب تطهیر او و بخشش گناهانش می‌شود.

برخورد فرشتگان با مومنین(آخرت)**شرح عنوان:**

هنگامی که اشاره به حرکت بهشتیان به صورت دسته جمعی و گروه گروه به سوی بهشت می‌کند و هنگام رسیدن بهشتیان به نزدیکی بهشت، درها گشوده می‌شوند، و گویی بهشت در انتظار آنهاست و آغوش باز می‌کند و آنها را به درون خود دعوت می‌نماید، حتی زحمت گشودن درها برای آنها وجود ندارد.

آیه شریفه:

(وَسِيقَ الَّذِينَ آتَقُوا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ رُمَراً حَتَّىٰ إِذَا جَاءُهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَرْنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْشُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ) (زمر: ۷۳) و کسانی که تقوا الهی پیشه کردند گروه گروه به سوی بهشت برد می‌شوند؛ هنگامی که به آن می‌رسند درهای بهشت گشوده می‌شود و نگهبانان به آنان می‌گویند: «سلام بر شما! گوارایتان باد این نعمتها! داخل بهشت شوید و جاودانه بمانید!».

بررسی و توضیح:

پرهیزگاران عاشق بهشتند بهشت و فرشتگان رحمت برای آمدن آنها به بهشت شایق‌ترند، همان‌گونه که گاه میزبان آن قدر به دیدار میهمانش شایق است که او را با سرعتی بیش از آن‌چه خودش می‌آید به سوی خویش ببرد، فرشتگان رحمت نیز آن‌ها را به سوی بهشت می‌برند. به حال در اینجا نیز "زمر" که به معنی گروه کوچک است نشان می‌دهد که بهشتیان در گروه‌های مختلف که نشانگر سلسله مراتب مقامات معنوی آنهاست به سوی بهشت می‌روند. تا این که آنها به بهشت می‌رسند در حالی که درهای آن از قبل برای آنها گشوده شده است، و در این هنگام خازنان و نگهبانان بهشت، آن فرشتگان رحمت به آنها می‌گویند: سلام بر شما! گوارا باد این نعمتها برایتان، داخل بهشت شوید و جاودانه بمانید (مکارم شیرازی، ۱۳۸۰: ۱۹/۵۵۵)

امام علی (ع) می‌فرمایند: این گروه از عذاب ایمن و از سرزنشها رها و از آتش دور شده‌اند و بهشت به سبب ایشان آرامش یافته و از منزل و قرارگاه خود شادمان می‌باشند، اینها کسانی هستند که در دنیا کارهایشان نیک و چشم‌هایشان گریان بود، شب‌هایشان در دنیا به سبب توبه و استغفار، روز، و روزهایشان از ترس و بی‌توجهی به دنیا، شب بود و از این رو خداوند بهشت را جایگاه و خوشی را پاداش آنان قرار داد، و آنها به بهشت و اهل آن سزاوارترند، در حالی که با سلطنتی همیشگی و نعمتی ثابت و برقرار همراه می‌باشند. (ابن ابی الحدید، ۱۴۰۴: ۱۱۱/۱۳) امام صادق علیه السلام فرمود: علی (ع) فرمودند: بهشت هشت در دارد، دری که از آن پیامبران و صدیقان وارد می‌گردد، دری که شهداء و صالحان از آن می‌آیند، و پنج در است که شیعیان و دوستان ما از آنها وارد خواهند شد و از در هشتم سایر مسلمانان وارد می‌شوند و آنها کسانی می‌باشند که بر وحدانیت خدا گواهی دهند و ذرّه‌ای بغض ما را در دل نداشته باشند (بحرانی، ۱۳۷۴: ۳۶۹/۳) امیر المؤمنین (ع) فرمودند: بهشت نهری دارد به نام «نهر حیوان»، بهشتیان در آن غسل نموده، و از جای دیگر شمی‌نوشند، با نوشیدن آن رنگ رخسارشان سفید شده و از هر سختی و مشکل و آزاری عاری شوند، سپس به ورود در بهشت رهمنون شوند، و از همین جا است که نظر می‌کنند تا خداوند چگونه پاداششان را می‌دهد، پس گروهی به بهشت روند، و این همان آیه است که فرشتگان بر ایشان سلام کنند: (سلام علیکم طبیم فادخلوها خالدین) (زمر: ۷۳)، و در همان لحظه است که خداوند فرماید با ورود به بهشت و نظر به وعده‌های الهی پاداش برد، و این همان آیه: (إِلَى رَبِّهَا نَاظِرَةٌ) (قیامت: ۲۳) می‌باشد (طبرسی، ۱۴۰۳: ۱/۲۴۳)

جمع بندی:

قابل توجه این که هم در مورد دوزخیان تعبیر به "خلود" و جاودانگی شده و هم در مورد بهشتیان، تا گروه اول بدانند هیچ راه نجاتی وجود ندارد، و گروه دوم نیز هیچ‌گونه نگرانی از زوال نعمت الهی به خود راه ندهند. و سلام حاکی از کنار بودن از هر ناگواری است یعنی سلامتی هست برای شما به طور مطلق، «طبیم» یعنی با ایمان و عمل، پاک گشته و مستحق بهشت گردیدید پس به طور جاویدان داخل شوید.

اشتراکات و افتراقات:

۱- تمایز میان برزخ و آخرت این آیات کلمه (تَوَفَّاهُمُ الْمَلائِكَةُ) (نحل: ۳۲) است که دال بر برزخی بودن دارد اما آیه‌ی مربوط به آخرت همراه با (فَادْخُلُوهَا حَالِدِينَ) (زمیر: ۷۳) است

۲- از تشابهات آن می‌توان به نوع برخورد فرشتگان برزخی و اخروی اشاره داشت (سَلَامٌ عَلَيْكُمْ) (نحل: ۳۲) که هر دو بشارت به سلامتی و ورود همراه با آرامش به بهشت دارند.

مشمولین نعمت :

۱- پیامبران، صدیقان، شهداء، صالحان، شیعیان، دوستان اهل بیت(ع) (بحرانی، ۱۳۷۴ش: ۳۶۹/۳) ۲- محبان امیرالمؤمنین(کوفی)، ۱۴۱۰ق: ۲۳۴)

ثمره مجاهدت در راه خدا:(برزخی)

شرح عنوان:

در این آیه تفاوت مردن معمولی با کسانی که در راه خدا شهید شدند، بوضوح دیده می‌شود و یک پاداش بزرگ برای این گروه در نظر گرفته شده است و آن روزی خوردن در نزد خداوند متعال می‌باشد. این آیه از ویژگی‌های شهدا پرده برداشته که آنان زنده‌اند و تمام خصوصیات حیات را دارا می‌باشند. از آثار حیات، روزی خوردن و ارزاق است که شهدا به نحو احسنت از آن برخوردارند.

آیه شریفه:

(وَ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُمُوَانًا بَلْ أَحْياءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ) (آل عمران/ ۱۶۹)

(ای پیامبر!) هرگز گمان مبر کسانی که در راه خدا کشته شدند، مردگانند! بلکه آنان زنده‌اند، و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند.

بررسی و توضیح:

امام رضا (ع) از امام علی (ع) نقل می‌کند که جوانی در هنگام سخنرانی امام علی (ع) از امام سوال کرد که فضیلت جنگجویان خدا را برای من تشریح کن. امام علی (ع) از رسول خدا کا حدیث مفصلی را نقل می‌کند از لحظه‌ای که جهادگر به میدان جنگ می‌رود تا لحظه شهادت که در اینجا قسمتی از آن را ذکر می‌کنیم: «هنگامی که جهت نبرد پا به میدان می‌نهد و نیزه‌ها و تیرها رد و بدل می‌شود و جنگ تن به تن شروع می‌گردد، فرشتگان با پر و بال اطراف آنان را می‌گیرند و از خدا می‌خواهند که او در میدان ثابت قدم باشد. در این هنگام منادی فریاد منادی فریاد می‌زنند: «بهشت زیر سایه شمشیرهاست». در این هنگام ضربات دشمن بر پیکره شهید ساده‌تر و گواراتر از نوشیدن آب خنک در روز گرم تابستان است. هنگامی که شهید هنوز به زمین نرسیده، حوریان بهشتی به استقبال او می‌شتابند و نعمات بزرگ معنوی و مادی که خدا جهت وی فراهم ساخته است، برای وی شرح می‌دهند و هنگامی که به روی زمین قرار می‌گیرد، زمین می‌گوید: «آفرین بر روح پاکیزه‌ای که از بدن پاکیزه عروج می‌کند. بشارت باد بر تو. چیزی که نه چشمی آن را دیده است و نه گوشی آن را شنیده است و نه از قلبی خطور کرده است، مخصوص توست و انتظار تو را می‌کشد. (طبرسی، ۱۳۶۰ش: ۳۴۱/۴) رسول گرامی اسلام فرمودند: نیروهای رزم‌منده هنگامی که تصمیم به شرکت در جنگ می‌گیرند، خداوند مصونیت آنها را از آتش تضمین می‌کند. و چون آماده جنگ شوند،

فرشتگان به وجود آنها افتخار می‌کنند. هنگامی که با خانواده خود وداع می‌کنند ماهی‌ها و خانه‌ها گریه می‌کنند و از گناهان خود خارج می‌شوند همان‌گونه که مار از پوست خود خارج می‌شود. خداوند چهار هزار فرشته را برآنها می‌گمارد تا از جلو و پشت سرآنان را محافظت نمایند. کار نیکی انجام نمی‌دهند مگر اینکه مضاعف شود. در مقابل هر روز در جبهه ثوابی برابر عبادت هزار مرد عابد... برای ایشان می‌نویسند. چون با دشمن رو به رو می‌شوند قلم همه اهل دنیا از درک ثواب آنها عاجز است. و چون به مبارزه با دشمن می‌ایستند و تیرها را آماده نشانه رفتن به دشمن می‌کنند و با یکدیگر درآویزند فرشتگان بال‌های خود را بر سر آنها می‌گسترانند و برای پیروزی و ثابت قدمی آنها دعا می‌کنند. هنگام ضرب و زخم، همسر بهشتی و نعمت‌های الهی بر او فرود می‌آید. مرحبا به روح پاکی که از بدنش پاک و مطهر خارج شد، بشارت باد بر تو کرامت‌ها و نعمت‌هایی که هیچ چشمی ندیده و هیچ گوشی نشنیده است و بر قلب هیچ کسی خطور نکرده است. (انصاری، ۱۳۷۱: ۲۴۸/۲ - ۲۴۹) . در روایات آمده است که شهید، هفت ویژگی اعطایی از جانب خداوند دارد: اولین قطره‌ی خونش، موجب آمریش گناهانش می‌گردد. سر در دامن حورالعین می‌نهد. به لباس‌های بهشتی آراسته می‌گردد. معطر به خوش بوترین عطرها می‌شود. جایگاه خود را در بهشت مشاهده می‌کند. اجازه‌ی سیر و گردش در تمام بهشت به او داده می‌شود. پرده‌ها کنار رفته و به وجه خدا نظاره می‌کند. امام صادق (ع) فرمود: «خدا سوگند آنها شیعیان ما هستند و به سوی کرامت از جانب خداوند می‌روند و به برادران مؤمنشان در دنیا که هنوز به آنها ملحق نشده اند مژده می‌دهند که ترسی و غمی برای آنها نیست. (قمی، ۱۴۰۴ق: ۲۰)

جمع بندی:

منظور از حیات و زندگی در اینجا همان حیات و زندگی برزخی است که ارواح در عالم پس از مرگ دارند، نه زندگی جسمانی و مادی، گرچه زندگی برزخی، اختصاصی به شهیدان ندارد، بسیاری دیگر از مردم نیز دارای حیات برزخی هستند. ولی از آن جا که حیات شهیدان یک حیات فوق العاده عالی و آمیخته با انواع نعمت‌های معنوی است- و بعلاوه موضوع سخن، در آیه آنها هستند- تنها نام از آنها برده شده است. آنها بقدری غرق موهاب حیات معنوی هستند که گویا زندگی سایر بزرخیان در مقابل آنها چیزی نیست..

ثمره مجاهدت در راه خدا: (اخروی)

شرح عنوان:

هر کس در راه خدا یعنی به جهت کسب خشنودی خدا مهاجرت کند، و به این منظور از خانه و کاشانه‌اش چشم بپوشد که هم از نظر اعتقادی و هم از نظر عملی پای‌بند به دین خدا باشد، خواهد دید که در زمین، نقاط بسیاری برای زندگی وجود دارد. هر نقطه‌ای را که موانع نمی‌گذارد او در آن نقطه دین خدا را اقامه کند، می‌توان با مهاجرت به نقطه‌ای دیگر این موانع را پشت سر گذاشت. مقام مهاجران در اسلام مقام فوق العاده پر ارجی است. هم خود پیامبر اسلام کا و هم مسلمانان بعد، همگی برای مهاجران احترام خاصی قائل بودند؛ چراکه آنها برای گسترش دعوت اسلام، به تمام زندگی خویش، پشت پا زند و عده‌ای نیز جان خود را به خطر انداختند.

آیه شریقه:

(فَالَّذِينَ هاجَرُوا وَ أُخْرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَ أُوذُوا فِي سَبِيلِي وَ قاتَلُوا وَ قُتِلُوا لَا كَفَرَنَ عَنْهُمْ سَيِّئاتِهِمْ وَ لَا ذَلِكُلَّهُمْ جَنَاحٌ تَبَرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَ اللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ) (آل عمران: ۱۹۵) آنها که در راه خدا هجرت کردند، و از خانه‌های خود

بیرون رانده شدند و در راه من آزار دیدند، و جنگ کردند و کشته شدند، به یقین گناهانشان را می‌بخشم؛ و آنها را در باغهای بهشتی، که از زیر درختانش نهرها جاری است، وارد می‌کنم. این پاداشی است از طرف خداوند؛ و بهترین پاداشها نزد پروردگار است.

بررسی و توضیح:

مقصود از این نوع مهاجرت، همان تصفیه روح و روان، از آلودگی است که به وسیله توبه و سیر و سلوک شرعی انجام می‌گیرد البته باید توجه کرد که پذیرش این نوع مهاجرت نباید به معنی نفی آن مهاجرت معروف باشد که انسان‌های با ایمان، خانه و زندگی را برای خدا ترک می‌کنند، زیرا چه بسا برخی فکر می‌کنند که اگر هدف از مهاجرت جسمانی، خدا است ما این کار را از طریق سیر و سلوک و تدبیر و تفکر انجام می‌دهیم، شهدا اولین کسانی‌اند که وارد بهشت می‌شوند و همه به مقام شهیدان غبطه می‌خورند شیخ مفید، شهادت را مقامی والا می‌داند که آنکه در راه خدا صبر و مقاومتی کند تا آن حد که خونش ریخته شود، روز قیامت از امنی والامرتی الهی محسوب می‌شود. نظر به وجه الله، از خصوصیات شهید است و این نتیجه پاک کردن نفس از تمایلات دنیایی و رسیدن به خلود و قداست کامل در سایه شهادت است پیامبر خدا ^{۲۵۸/۲۵} فرمودند: يَسْفَعُ الشَّهِيدُ فِي سبعین انسانا من اهل بيته: شفاعت شهید درباره هفتاد نفر از خانواده‌اش پذیرفته می‌شود(مکارم شیرازی، ۱۳۷۱:ش)

عن الصادق ^{۱۴۰۳/۹۷}: عن آبائه عن رسول الله ﷺ : ثَلَاثَةٌ يَشْفَعُونَ إِلَى اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْعُلَمَاءُ، ثُمَّ الشَّهِيدَاءُ:امام صادق ^{۳۹۳/۶۶} از پدران خودا، پیامبر اکرم نقل فرمودند: سه گروهند که روز قیامت شفاعت می‌کنند و شفاعت آنها موردن پذیرش خداوند قرار می‌گیرد، انبیاء و علماء و شهداء (مجلسی، ۱۴۰۳ق)، شهید اولین کسی است که وارد بهشت می‌شود، پیامبر اکرم ^{۱۴۰۳/۶۶}: اول من يدخل الجنة الشهيد «اولین کسی که وارد بهشت می‌شود، شهید است» (مجلسی، ۱۴۰۳ق: ۳۹۳/۶۶) خداوند متعهد شده است که شهید در بهشت است. «خداوند جان و مال اهل ایمان را به بهای بهشت خردباری کرده، آنها در راه خدا جهاد می‌کنند که دشمنان دین را به قتل برسانند و یا خود کشته شوند. این وعده قطعی است برای خدا و عهدی است که در تورات و انجیل و قرآن یاد فرموده و از خدا باوفاتر به عهد کیست؟ شما در این معامله به خود بشارت دهید که این معاهده با خدا به حقیقت سعادت و پیروزی بزرگ است». (توبه: ۱۱۱)

جمع بندی:

شهادت شهید به طور یقین بسیار پرازش‌تر و مؤثرتر از حیات است. «شاهد» از اوصاف خداوند است و زمانی که کسی به آن درجه از خلوص برسد که به مقام شهادت نایل آید او مخلوقی است ملحق شده به خالق و عادی است و از (ونفخت فیه من روحی). شهادت نه یک مردن، که یک انتخاب است: (ولا تقولوا لمن يقتل فى سبيل الله. اموات بل احياء و لكن لا تشعرون). هر کسی را که در راه خدا کشته و شهید شد، مرده نپندراید؛ بلکه او زنده جاوید است ولیکن شما این حقیقت را در نخواهید یافت. شهید همواره زنده است و مرگ او در واقع انتقال از حیات جاری در سطح طبیعت به حیات پشت پرده آن می‌باشد

اشتراکات و افتراکات:

باتوجه به روایات واردہ در هر دو صحبت از روزی و نعمت و لطف خداست اما مدت رزق بزرخی کوتاه و مدت دار است یعنی تا پایان بزرخ ولی پاداش اخروی ازوسعتم بیشتری برخوردار است و کاملتر است و تا ابد ادامه دارد و همیشگی است.

مشمولین نعمت:

انبیاء، ائمه معصومین ، شهداء

نتایج پژوهش:

در این مقاله به بررسی نعمت‌ها در بزرخ و آخرت پرداخته شد و آنها را در دو بعد جسمانی و روحانی تقسیم نموده و مورد بررسی قرار دادیم.

- ۱- سطح نعمت‌ها در عالم بزرخ نسبت به عالم آخرت پایین تراست و این نتیجه در بررسی نمونه‌ها حاصل گردید.
- ۲- با تأملی در آیات و روایات به این نتیجه رسیدیم که نعمت‌ها یا عذاب‌ها در عالم بزرخ و آخرت بازتاب اعمال ما در این دنیاست و تحیات و درود و رفتار نیک فرشتگان در عالم پس از مرگ که تاورود به بهشت و رضوان خدا ادامه دارد و جاوید است حاصل اعمال نیکوکاران در دنیاست.(بخش دوم)
- ۳- نعمات مورد بررسی و مقایسه قرار گرفت و کاربردهای قرآنی با الهام گرفتن از آیات در عنوان جدیدی به صورت منظم دسته بندی شد.
- ۴- با بررسی تطبیقی میان آیات و روایات تفسیری مشمولین انواع نعمت بیان گردید، ازنگاه نگارنده آن چه که باید مورد بررسی قرار داده می‌شد محقق شد و با توجه به پژوهش در سطح مقاله باید ارائه می‌گردید، دور از هرگونه زیاده گویی و پراکندگی مطرح شد و نموداری از صاحبان نعمت الهی با توجه به روایات ترسیم گردید که امیداست مورد رضایت خداوند قرار گیرد.(بخش سوم)

منابع

۱. ابن أبي الحميد، عبدالحميد بن هبة الله، شرح نهج البلاغه لابن أبي الحميد، تحقيق، إبراهيم محمد أبوالفضل، قم، مكتبه آية الله المرعشي النجفي، ۱۴۰۴ق
۲. ابن أبي زينب، محمد بن إبراهيم، الغيبة للنعماني، تحقيق غفارى، على أكبر، تهران، انتشارات نشرصدقوق، ۱۳۹۷ق
۳. ابن بابويه، محمد بن علي، الأمالى للصدقوق، تهران، انتشارات كتابچى، ۱۳۷۶ش
۴. ابن فارس، احمد بن فارس، معجم مقاييس اللغة، تحقيق هارون، عبدالسلام محمد، قم، مكتب الاعلام الاسلامي، ۱۴۰۴ق
۵. ابن منظور، محمد بن مكرم، لسان العرب، بيروت، لبنان، دار الفكر للطابعه و النشر والتوزيع، ۱۴۱۴ق
۶. انصارى، عبدالله بن محمد، كشف الاسرار وعده الابرار، تحقيق ميدى، احمد بن محمد، تهران، ناشر امير كبير، ۱۳۷۱ش
۷. بحرانى، هاشم بن سليمان، البرهان فى تفسير القرآن، قم، انتشارات مؤسسه البعله، قسم الدراسات الاسلاميه، ۱۳۷۴ش
۸. راغب اصفهانى، حسين بن محمد، مفردات الفاظ القرآن، تحقيق داودى، صفوان عدنان، بيروت، دار الشاميه، ۱۴۱۲ق
۹. طباطبائى، سید محمد حسین، الميزان فى تفسير القرآن، بيروت، مؤسسه الاعلمى للمطبوعات، ۱۴۱۷ق
۱۰. طبرسى، احمد بن على، الاحتياج على اهل اللجاج(الطبرسى)، تحقيق خرسان، محمد باقر، مشهد، انتشارات نشر مرتضى، ۱۴۰۳ق

۱۱. طبرسی،فضل بن حسن،مترجمان،ترجمه مجمع البيان فی تفسیر القرآن،تهران،انتشارات فراهانی،۱۳۶۰ش
۱۲. طبرسی،فضل بن حسن،مجمع البيان فی تفسیر القرآن،تهران،انتشارات ناصرخسرو،۱۳۷۲ش
۱۳. طوسی،محمدبن حسن،الأمالی،تحقيق مؤسسه البعثة،قم،انتشارات دارالثقافة،۱۴۱۴ق
۱۴. طوسی،محمدبن حسن،التبيان فی تفسیر القرآن،تحقيق عاملی،احمدحبیب،بیروت،انتشارات دارالحیاءالتراث العربی،بیتا
۱۵. فراهیدی،خلیل بن احمد،العین،تحقيق مخزومی،مهدی،سامرایی،ابراهیم،قم، مؤسسه انتشارات هجرت،۱۴۰۹ق
۱۶. فیض کاشانی،محمد بن شاه مرتضی،الوافقی،اصفهان،انتشارات امام امیرالمؤمنین علی،۱۴۰۶ق
۱۷. قرآن کریم
۱۸. قرشی بنایی،علی اکبر،قاموس قرآن،تهران،دارالکتب الاسلامی،۱۴۱۲ق
۱۹. قمی،علی بن ابراهیم،تفسیرالقمری،تحقيق موسوی جزائری،طیب،قم،انتشارات دارالكتاب،۱۴۰۴ق
۲۰. کلینی،محمدبن یعقوب،کافی،تحقيق دارالحدیث،قم،انتشارات دارالحدیث،۱۴۲۹ق
۲۱. کوفی،فرات بن ابراهیم،تفسیرفرات کوفی،تحقيق کاظم،محمد،تهران،سازمان چاپ و انتشارات وزارت ارشاد اسلامی،۱۴۱۰ق
۲۲. کوفی اهوازی،حسین بن سعید،الزهد،تحقيق عرفانیان یزدی،غلامرضا،قم،انتشارات المطبعه العلمیه،۱۴۰۲ق
۲۳. گیلانی،عبدالرزاق،شرح مصباح الشریعه شهیدثانی زین الدین بن علی،تهران،پیام حق،۱۳۷۷ش
۲۴. مجلسی،محمدباقر بن محمدتقی،بحارالأنوار،بیروت،انتشارات دارالحیاءالتراث العربی،۱۴۰۳ق
۲۵. مکارم شیرازی،ناصر،تفسیرنمونه،جمعی از نویسندهان،تهران،انتشارت دارالکتب الاسلامیه،۱۳۸۰ش
۲۶. نصیری،علی،آشنایی با علوم حدیث،قم،انتشارات حوزه علمیه قم ،بیتا